

en Kongres, hvor Oprettelsen skulde vedtages". Ad denne Bei naaes Maalet næppe. Men der gives en Bei, ad hvilken saa smaa Stater som Danmark altid kan udrette noget i Retning af Voldgift mellem Staterne, nemlig: at henvende sig til andre smaa Stater, først og fremmest til Nabo-staterne Sverige og Norge, og foreslaa dem at lade indbyrdes Stridigheder fremtidig saa vidt som muligt afgjøres ved Voldgift, naar andre mindelige Midler har vist sig forgjæves. Vel er Forholdet mellem de tre nordiske Riger nu saa venligt, at Krig imellem dem vanstelig kan tænkes i Dieblilket. Men — som det hedder i Begrundelsen af det 1ste nordiske Fredsmødes Beslutning om en vedvarende Voldgiftstraktat mellem disse tre Riger — disse „har ført mange blodige Krige indbyrdes, Krige, som kun har gavnet deres mægtige Naboer, men i højeste Grad skadet dem selv“, og Muligheden af Krig mellem dem er ikke ubelullet, saalænge de ere saaledes stillede, at de under en Krig mellem nordeuropæiske Stormagter kan tvinges til at tage Parti paa forskjellige Sider. En vedvarende nordisk Voldgiftstraktat — t. Ex. sluttet paa 30 Aar foreløbig — vilde de tre nordiske Riger have en fortrinlig moralisk Støtte, naar det gjaldt at modstaa Stormagternes Forsøg paa at lokke eller true dem til at deltage i Krig som deres Forbunds-fæller paa den ene eller anden Side. En saadan Traktat vilde saaledes i høi Grad lette Hævdelsen af de nordiske Rigers Neutralitet og derigjennem deres fortsatte Selvstændighed. Idet vi opfordre Danmarks Rigsdag til paa formaalstjenligt Maaade at medvirke til Afslutningen af en vedvarende nordisk Voldgiftstraktat snarest muligt, ledes vi af Hensyn til hele Folkets og Landets Selvstændighed; og vi nærer derfor ogsaa det Haab, at de Beslutninger, som af Rigsdagen maatte tages i denne mindre Sag, maa blive lige saa enstemmige, som Folkethingets uden Tvivl vilde være blevne, om den ovennævnte større Sag i 1875: Virksomheden for Oprettelsen af en europæisk Voldgiftsdomstol. Den mindre Opgaves Løsning vil sikkert være et Ved i Udviklingen hen imod meget større. Sigtende Bestræbelser gjøres andet Steds. I sær er Virksomheden i de store Stater, England og det nordamerikanske Forbund, for at faa affluttet en vedvarende Voldgiftstraktat imellem dem et Exempel, som de mindre Stater snarest mulig burde efterfølge“.

Udvalget gjør ingen Indstilling.

S. Fra Udvalget for Anlæg af en Havn ved Hirtshals om Anlæg af en saadan m. m. (Indbragt den 9de December 1887 af Folkethingetsmanden for Hjørrings Amts 1ste Valgkreds, Nyholm.)

Andragendet er saalydende:

„Undertegnede Udvalg for Anlæg af en tidsvarende Havn ved Hirtshals tillader sig herved ærbødigst at fremsende til den høie Rigsdag Exemplarer af et Andragende, Udvalget har indsendt til Indenrigsministeriet om Anlæg af en Havn ved Hirtshals, med Jernbaneforbindelse til Hjørring, overensstemmende med en af de tvende Planer, der findes i den Betænkning, der er afgiven af den af Indenrigsministeriet under 10de Juli 1882 nedsatte Kommission til at foretage en Undersøgelse af de stedlige Forhold med Hensyn til Anlæg af Udførsels- og Tilflugtshavne paa den sydste Bestiøst m. fl. St. Udvalget beder derhos den høie Rigsdag om at vise denne for vort Fædreland saa vigtige Sag, naar den kommer til at foreligge for Rigsdagen, al den Interesse for dens Gjenneførelse og snarlige Fremme, som vi tro dens Betydning for Landet og dets Udvikling kan gjøre Krav paa.“

Det ovennævnte, til Indenrigsministeriet indgivne Andragende, er saalydende:

„Efter at den ved det høie Ministeriums Skrivelse af 10de Juli 1882 nedsatte Kommission til at foretage en Undersøgelse af de stedlige Forhold med Hensyn til Anlæg af Udførsels- og Tilflugtshavne paa den sydste Bestiøst m. fl. St. nu har afgivet sin Betænkning, tillader undertegnede Udvalg for Anlæg af en Havn ved Hirtshals herved ærbødigst at henvende sig til det høie Ministerium med Andragende om, at der ved samenes Foranstaltning maa blive foretaget de fornødne Skridt til Anlæg af en Havn ved Hirtshals, overensstemmende med en af de tvende Planer til Havneanlæg sammesteds, som findes i den ovenmeldte Betænkning. Vi tillade os i saa Henseende ærbødigst at ytre: Det